

РЕШЕНИЕ

№ 8767

гр. София, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 126 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: БИЛЯНА МАГДЕЛИНОВА

при участието на секретаря АНЕЛИЯ Н. ГЕОРГИЕВА
като разглежда докладваното от БИЛЯНА МАГДЕЛИНОВА Гражданско дело № 20211110164597 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени осъдителни искове с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл.149 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД.

Ищецът „Топлофикация София” ЕАД излага в исковата молба, че ответниците, като наследници на Н. С. К., са ползватели за битови нужди на топлоснабден имот с адрес гр.София, община Илинден ,, за който е открит абонатен №167231, ИД №167041. Излага доводи за наличие на облигационно правоотношение, възникнало въз основа договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи обвързват потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Твърди, че е доставял топлинна енергия за горепосочения топлоснабден имот, чиято цена не е заплатена в предвидения в общите условия срок.

Излага съображения че ответниците не са изпълнили задължението си да заплатят дължимите суми в размер на по ½, за които отговарят разделно, съобразно притежаваните ид. части от съсобствеността.

Предвид изложеното са предявени субективно пасивно съединени осъдителни искове за заплащане в условията на разделност по ½ от сумата в общ размер от 3430,61лв., представляваща незаплатена топлинна енергия за периода от м. 05.2018г. до м.04. 2020г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното погасяване на вземането, сумата от 513,54лв. мораторна лихва за периода от 15.09.2019г. до 27.10.2021г., сумата от 23,16лв. – главница за такса дялово разпределение за периода м.10.2018г. – м.04.2020г., ведно със законната ва от 12.11.2021 г. до окончателното погасяване на вземането, както и сумата от 4.68лв. – мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 30.11.2018г. до 27.10.2021г., като от ответниците Н. Н.

К. и С. Н. К. претендират по $\frac{1}{2}$ от посочените суми, в размер на по 1715,30лв., представляваща незаплатена топлинна енергия за периода от м. 05.2018г. до м.04. 2020г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното погасяване на вземането, сумата от 256,77лв. мораторна лихва за периода от 15.09.2019г. до 27.10.2021г., сумата от 11,58лв. – главница за такса дялово разпределение за периода м.10.2018г. – м.04.2020г., ведно със законната лихва от 12.11.2021 г. до окончателното погасяване на вземането, както и сумата от 2,34лв. – мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 30.11.2018г. до 27.10.2021г. Претендира присъждане на разноски в исковото производство.

Ответниците Н. Н. К. и С. Н. К., чрез назначения им особен представител, в писмения си отговор излагат съображения за неоснователност на исковите поради недоказано съществуване на облигационно правоотношение с ответното дружество за доставка на топлинна енергия, както и да е доставена топлинна енергия в топлоснабдения обект. Излага доводи за погасяване на вземанията по давност към датата на исковата молба.

Третото лице – помагач на страната на ищеца "Техем сървисис" ЕООД не изразява становище по исковите.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно и субективно кумулативно съединени осъдителни икове с правно основание [чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД](#), вр. с [чл. 149 ЗЕ](#) и [чл. 86 ЗЗД](#).

Основателността на исковата претенция с правно основание [чл. 79, ал. 1 ЗЗД](#) вр. [чл. 153, ал. 1 ЗЕ](#) се обуславя от наличието на следните предпоставки: съществуването на договорни отношения между страните за доставка на топлинна енергия и реално доставена такава през процесния период, размерът на която да възлиза на претендираната сума. Съгласно правилото на [чл. 154, ал. 1 ГПК](#) установяването на горните обстоятелства е в тежест на ищеца.

По правило източник на облигационно договорно правоотношение е договорът. Този начин на облигационно обвързване е приложим и в областта на продажбата на топлинна енергия предвид разпоредбата на чл.144, ал.1, т.6 от ЗЕ. Същевременно законът предвижда хипотеза на договорно обвързване и без наличието на изричен писмен договор, а именно – когато се касае за топлоснабдена сграда-етажна собственост, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване върху самостоятелен обект в етажната собственост са клиенти на топлинна енергия, т. е. те са страни по договорното правоотношение с доставчика /[чл. 153, ал. 1 ЗЕ](#)/. В коментираната хипотеза законът приравнява придобиването на право на собственост или вещно право на ползване върху топлоснабдения имот със сключването на договор с топлопреносното предприятие. С посочената разпоредба изчерпателно са посочени лицата които могат да бъдат страна в облигационно правоотношение с предприятието – доставчик на топлинна енергия, като от значение е притежаването на вещно право върху имота – собственост или вещно право на ползване. По

силата на вещното право върху имота, до който е налице доставката, между доставчикът и титулярът на правото възниква облигационното правоотношение. Следва да се има предвид, че предмет на делото не е спор за собственост, поради което ищецът не следва да представя единствено и само валиден документ за собственост, съгласно [чл. 18 ЗЗД](#), за да докаже твърдението си, че ответникът е страна по договора за продажба на питейна вода.

Представено е писмо на Столична община, район „Илинден“, от 23.01.2017г., съдържащо информация за закупуването на топлоснабдения недвижим имот от Н. С. К., в което е посочено, че в архивът не се съдържат данни. Следователно е представен официален документ, удостоверяващ придобиването на собственост върху топлоснабдения имот от Н. С. К.. От справка в НБДН се установява, че същият е наследодател на ответниците, които са негови синове. Не се установява да е настъпила промяна на посоченото обстоятелство, поради което следва да се приеме за доказано, че през процесния период ответниците са собственици на описания в исковата молба недвижим имот, поради което се установява тяхната пасивна материално-правна легитимация, от което следва да се направи извод за съществуване на облигационно правоотношение по доставка на топлинна енергия при общи условия между тях и ищцовото дружество, тъй като съгласно чл.153, ал. 1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда-етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл.140, ал.1, т.2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за ТЕ при условията и по реда, определени в Наредба №16-334/06.04.2007г. за топлоснабдяването

Ето защо съдът намира, че ответниците имат качеството клиенти на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на [чл. 153, ал. 1 ЗЕ](#) и са материално легитимирани да отговарят по предявените искове в посочените от ищеца квоти, като развитите от тях съображения в обратния смисъл са неоснователни.

Предвид изложеното съдът приема, че между страните е възникнало и съществувало през исковия период облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия, който съобразно разпоредбите на [чл. 150 ЗЕ](#) се регулира от Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от "Топлофикация София" ЕАД на клиенти в град София, одобрени с Решение № 0У-1/27.06.2016 г. на КЕВР, без да е необходимо изричното им приемане по отношение на описания в исковата молба топлоснабден имот.

От заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че ищецът е изпълнил задължението си да достави топлинна енергия при спазване на изискванията на общите условия и съществуващата нормативна уредба до абонатната станция в етажната собственост, където се намира топлоснабдения имот. Направено е заключение, че процесният имот се намира в топлоснабдена сграда, в която са извършвани ежемесечни отчети на общия топломер, който е надлежно сертифициран. Извършено е дялово разпределение, съобразно изискванията на нормативната уредба. Според вещното лице изравнителната сума за процесния период е 570,00лева за доплащане, а общата сума

дължима за топлинна енергия е в размер на 2782,23лева, от които 320,09 за отопление и сградна инсталация и 2462,14лева за битово горещо водоснабдяване.

Приета е съдебно-счетоводна експертиза, по която е направено заключение, че не са установени плащания на процесните задължения при ищеца. Като се вземат предвид изравнителните сметки е направен извод, че дължимата сума за топлинна енергия за процесния период е в размер на 3430,61лева, от които 320,08 за отопление и сградна инсталация и 2462,14лева за БГВ, че размерът на законната лихва върху главницата е 513,54лева и върху главницата за дялово разпределение е в размер на 4,68лева. Определен е размерът на дължимите суми от ответниците съобразно дела им по 1/2, а именно 1715,30лева главница за топлинна енергия, 256,77лева мораторна лихва, 11,58лева главница за дялово разпределение и 2,34лева мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение.

Съдът кредитира заключенията на посочените експертизи и въз основа на тях приема, че дължимите суми за доставена топлинна енергия са в посочените в заключението на ССЕ размери.

Искът за заплащане на главница за дялово разпределение следва да се уважи до предявените размери, тъй като съгласно чл. 22, ал. 1 от приложимите Общи условия дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на [чл. 61 и сл. от НТ](#) или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите. В случая не се спори между страните, че такъв търговец е избран – "Техем сървисис"ЕООД, както и че са извършвани редовни отчети, а разпределението на отчетената топлинна енергия е извършвано съгласно нормативната уредба. Затова съдът намира, че за ответника е възникнало задължението за заплащане на стойността на тази услуга. Таксата се дължи именно на ищцовото дружество по силата на чл. 22, ал. 2 от приложимите Общи условия. Поради това съдът намира искът за цената на услугата дялово разпределение за доказан по основание. Ответниците не оспорват размера на този иск, а и от заключението на вещото лице по ССЕ се установява, че претендираната сума е надлежно начислена за услугата дялово разпределение, поради което съдът приема, че искът за главницата, дължима за предоставена услуга дялово разпределение е изцяло основателен, както и претенцията за лихва за забава върху претендираната сума поради акцесорният ѝ характер.

Ответникът е направил възражение за погасяване на вземането по давност, което следва да бъде разгледано от съда.

С решение № 168/22.12.2009г., постановено по т.дело № 408/2009г. по описа на Върховния касационен съд, Търговска колегия, Второ отделение по реда на чл.290 ГПК е прието, че задълженията на потребителите на топлинна енергия, представляват задължения за периодично плащане, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време еднородни задължения с посочен в Общите условия падеж, поради което и по отношение на тях е приложима давността по чл.111, б."в" ЗЗД.

Посоченото решение представлява задължителна практика на ВКС по аргумент от чл.280, ал.1, т.1 ГПК и т.1, ТР № 1/2009г. Съгласно разпоредбата на чл.114, ал.1 от ЗЗД

давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, като при срочните задължения /каквито са процесните за главница/, давността тече от деня на падежа /тъй като срокът е уговорен в полза на длъжника и кредиторът не може да иска предсрочно изпълнение/. Следователно задълженията на ответника за заплащане на стойността на доставената енергия са възникнали като срочни и според общите условия месечните суми за топлинна енергия са били дължими в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Следователно при липсата на твърдения и доказателства за спиране или прекъсване на давността, съдът приема за погасени по давност всички месечни вземания, чиято изискуемост е настъпила преди повече от три години назад, считано от датата на подаване на исковата молба -12.11.2021г. Следователно вземанията станали изискуеми преди 12.11.2018г. са погасени по давност.

Такива са вземанията за доставена топлинна енергия за месеците от 05.2018г. до 08.2018г. С оглед приложение 1 към съдебно счетоводната експертиза вземанията за доставена топлинна енергия за този период са в размер на 334,70лева, за която сума искът за главницата следва да се отхвърли.

Относно вземанията за лихви:

Съгласно разпоредбата на чл. 32 от Общите условия на "Топлофикация София" ЕАД купувачите са длъжни да заплащат месечните суми за топлинна енергия в 45 - дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Съдът приема, че задължението за потребителя да заплати всяка отделна месечна вноска става изискуемо в 45 - дневен срок от изтичане на периода, за който се отнася. На основание чл.119 ЗЗД поради погасяване на главното вземане следва да се считат погасени поради изтекла давност и вземанията за законна лихва върху главниците.

Размерът на начислената лихва върху тези вземания следва да се определи по реда на чл.162 от ГПК, чрез ползване на достъпните в интернет пространството лихвени калкулатори, и за тази сума исковете да се отхвърлят, тъй като са погасени по давност поради погасяване на главното вземане. С оглед на посоченото съдът приема, че законната лихва за забава върху главницата от 81,44лева, дължима за м.05.2018г., изискуема от 15.07.2018г., към 12.11.2021г. е в размер на 27,52лева, законната лихва за забава върху главницата от 81,44лева, дължима за м.06.2018г., изискуема от 15.08.2018г., към 12.11.2021г. е в размер на 26,81лева, законната лихва за върху главницата от 98,64лева, дължима за м.07.2018г., изискуема от 15.09.2018г., към 12.11.2021г. е в размер на 31,65лева, законната лихва за забава върху главницата от 73,18лева, дължима за м.08.2018г., изискуема от 15.10.2018г., към 12.11.2021г. е в размер на 22,87лева. Следователно общият размер на погасената по давност лихва е в размер на 108,85лева, която следва да се приспадне от изчислената от вещото лице по ССЕ лихва.

Предвид изложеното исковете за главницата следва да се уважат за сумата от 3095,61лева за периода от м.09.2018г. до м.04.2020г. и да се отхвърли до пълния предявен размер от 3430,61лева. Искът за заплащане на лихва за забава следва да се уважи за

404,69лева и да се отхвърли до пълния предявен размер от 518,22лева.

С оглед изхода на делото и на основание [чл. 78, ал. 1](#) и [ал. 8 ГПК](#) на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски съобразно с уважената част от исковете. Представени са доказателства за направени разноски в размер на 1287,22лева, от които 200,00лева за юрисконсултско възнаграждение. Искът е отхвърлен за 1/8, поради което следва да се присъдят разноски в размер на 1126,32 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание [чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД](#), вр. с [чл. 149 ЗЕ](#) и [чл. 86 ЗЗД](#) Н. Н. К. с ЕГН ***** да заплати на „Топлофикация София“ЕАД с ЕИК 831609046 сумата от 1547,80лева, представляваща незаплатена топлинна енергия за периода от м. 09.2018г. до м.04.2020г., ведно със законната лихва от 12.11.2021г. до окончателното погасяване на вземането, сумата от 202,34лв. мораторна лихва върху вземанията за доставена топлинна в периода от м.09.2018г. до м.04.2020г., сумата от 11,58лв. – главница за такса дялово разпределение за периода м.10.2018г. – м.04.2020г., ведно със законната лихва от 12.11.2021 г. до окончателното погасяване на вземането, както и сумата от 2,34лв. – мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 30.11.2018г. до 27.10.2021г., както и на основание чл.78, ал.3 от ГПК направените разноски , съобразно с уважената част от исковете, в размер на 563,16лева, КАТО ОТХЪРЛЯ ИСКОВЕТЕ за главница за доставена топлинна енергия за сумата от 1547,80лева до 1715,30лева за периода от м.05.2018г. до м.08.2018г., както и исковете за лихва за забава за разликата от 202,34лева до 256,77лева върху погасените по давност главници за периода от м.05.2018г. до м.08.2018г.

ОСЪЖДА на основание [чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД](#), вр. с [чл. 149 ЗЕ](#) и [чл. 86 ЗЗД](#) С. Н. К. с ЕГН ***** да заплати на „Топлофикация София“ЕАД с ЕИК 831609046 сумата от 1547,80лева, представляваща незаплатена топлинна енергия за периода от м. 09.2018г. до м.04.2020г., ведно със законната лихва от 12.11.2021г. до окончателното погасяване на вземането, сумата от 202,34лв. мораторна лихва върху вземанията за доставена топлинна в периода от м.09.2018г. до м.04.2020г., сумата от 11,58лв. – главница за такса дялово разпределение за периода м.10.2018г. – м.04.2020г., ведно със законната лихва от 12.11.2021 г. до окончателното погасяване на вземането, както и сумата от 2,34лв. – мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 30.11.2018г. до 27.10.2021г., както и на основание чл.78, ал.3 от ГПК направените разноски , съобразно с уважената част от исковете, в размер на 563,16лева, КАТО ОТХЪРЛЯ ИСКОВЕТЕ за главница за доставена топлинна енергия за сумата от 1547,80лева до 1715,30лева за периода от м.05.2018г. до м.08.2018г., както и исковете за лихва за забава за разликата от 202,34лева до 256,77лева

върху погасените по давност главници за периода от м.05.2018г. до м.08.2018г.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на "Техем сървисис" ЕООД като трето лице помагач на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщението до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____